

Lumina Satului

Foie săptămânală pe

On. Red. «Transilvania»

Loco (str. Șaguna 6)

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 55—
Pe o jumătate de an 30—
Pentru străinătate 100—
Pentru America pe un an dolari 2—

== Un număr 1 Leu. ==

REDACTIA și ADMINISTRAȚIA

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir mărunț 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Grâul.

In sfatul țării dela București a fost săptămâna trecută și o dispută despre grâu. Un deputat din partidul țărănesc (V. Madgearu) s'a ridicat și a spus că măsurile cari împiedecă vânzarea slobodă a grâului sunt o mare primejdie pentru țară întrucât plugarii văzându-și munca lor mereu ferecată cu prețuri maximale și opreliște de export, vor băga în pământ tot mai puțin grâu și cu asta se va împușina și se va gâta și pâinea țării. «Grâul trebuie lăsat slobod la vânzare în țară și slobod la scoaterea din țară» a zis deputatul. La asta s'a sculat un ministru (V. Brătianu) și a spus: «Dacă am fi lăsat slobodă scoaterea grâului din țară (exportul), apoi astăzi n'am mai avea nici măcar o pâine că tot ar fi cărat străinii și vecinii cei flămânzi, iar dacă am fi lăsat slobodă vânzarea grâului în țară, azi ar fi kilogramul de pâine cu 10 Lei»...

Așa au vorbit deputatul și ministru și precum vedeți, amândoi aveau dreptate. Atunci s'a amestecat în disputa lor un al treilea deputat și a zis: «In afacerea aceasta trebuie ținută cum-până oablă și dreaptă între plugarii dela țară și muncătorii dela orașe.

Acum trebuie să recunoaștem că cumpăna s'a cam ridicat din partea plugarilor și s'a plecat în partea orașelor pentru că prețul maximal nu plătește deajuns truda și munca plugarilor. Treaba asta aduce apoi primejdie care și începe a se arăta că în unele părți plugarii au început să-și hrănească vitele și porcii cu grâu, iar orzul și ovăsul îl vând pentru că s mai scumpe decât grâul maximal. Primejdia se va mări apoi și cu aceea că plugarii vor sămăna tot mai puțin grâu și tot mai mult porumb, orz, ovăș și alte sămănături ne-maximate. Nici premiul de 200 Lei la hectar ce se dă pentru sămănatul de grâu nu va putea împiedeca această primejdie»...

Cam așa a mers vorba și sfatul despre grâu în casa țării și din sfatul acesta va trebui să iasă schimbarea și ridicarea prețului maximal pus pe grâu.

Și dreptatea cere acest lucru pentru că plugarul nici mănâncă, nici se îmbracă, nici se încălță, nici cumpără nimic din boltă cu preț maximal și atunci de ce am aștepta numai să lucre cu preț maximal?

P. Trifa.

Profesorul N. Iorga între plugarii din Bănat.

Marele nostru învățat N. Iorga întorcându-se din Paris, unde l-au chemat învățații să țină conferențe, s'a abătut puțin în calea sa la Timișoara și s'a coborât cu sfaturi și vorbe de aur în mijlocul plugarilor din Bănat.

In comuna Pesac, Iorga a ținut o cuvântare frumoasă și între altele a spus și următoarele: «Țara noastră se găsește în pragul unor zile tulburi cari cer dela noi minți și suflete oțelite. Neamul nostru are lipsă de rădăcină sănătoasă și puternică, de țărâtime curată și cu suflet românesc. La o parte cu învrăjbirile dintre frați și muncă cât mai multă pentru țară. Dacă vrem să avem o țară mare și tare ne trebuie prisos de oameni, de copii, cari să umple satele și din sate să năvălească în orașe și să le romanizeze. Și apoi ne trebuie muncă de om în pământ pentru că din muncă ese pâine, din pâine aur, din aur oaste, din oaste suflete și din suflete se face o țară. Noi avem o țară de câștigat înăuntru și de apărat în afară».

In comuna Comloșul mare N. Iorga a spus și următoarele:

«Dacă întors din străinătate am dorit să mă cobor în mijlocul popoului, aceasta am făcut-o pentru dragul de a mă adăpa din sufletul curat al țaranului nostru și a duce îmbărbătare și celor cari le lipsește.

Dacă Comloșenii ard de dorința de a se scălda nu numai în apele Murășului, ci și în cele ale Tisei apoi, pentru aceasta nu se cere altceva decât vrednicie, vrednicie fără sburdălnicie, pentru că noi astăzi sburdăm mult și lucrăm puțin.

Pentru ca granița noastră să fie sprijinită și udată de 3 mari ape se cere să ducem mai întâi o luptă cu noi înșine și mai pe urmă cu cei dinafară.

Numai când nația română va fi înțeleasă să lase la o parte luptele politice atât de pline de patime astăzi, atunci vom putea reveni la bunuri și lucruri care în alte țări fac fericirea unui popor»...

Înființați casă culturală și faceți tovărășii.

Suntem încă în plină iarnă. Dar totuși ziua s'a mărit binisor și soarele are putere. Ca mâne căldura lui și vântul de Martie va svânta ogoarele și ne va împinge la lucru cu zor după odihna de iarnă. Atunci se curmă vremea poveștilor pe îndelete și acelaș gând al muncii fără zăbavă ne culcă și ne scoală.

Acum mai este vreme de sfătuiri. Și Doamne cum aș vrea să pironesc luarea aminte a țaranilor nostri bani dela sate asupra acestor două lucruri, pe cari le-am pus în fruntea acestor rânduri.

O casă culturală în oricare sat e a treia putere, pe lângă biserică și școală, care îndreptează spre bine viața oamenilor. Cei cari ne-au prins mai de vreme sfaturile, ne scriu cu bucurie și însuflețire, că și-au făcut acum un cămin unde se întâlnesc cu drag, stau de vorbă, cetesc gazete bune și răsfoiesc cărți, cari le luminează mîntea și le dau hrană sufletului. Și-și rîd acum de crășmarul, care nu mai are de lucru, de se arată des în ușa să prindă cu vorba, să ademenească pe vre un trecător.

Dar oamenii s'au cumișit. Au văzut că la casa culturală pot sta la taifas și fără să-și cheltuiască banul agonisit cu trudă și fără să și mai strice sănătatea. Și femeile

câtă bucurie au că nu mai încheie fiecare zi de sărbătoare cu potca, pe care o iscodea dihania beuturii.

Nu-i lucru mare să pui la cale o casă culturală, dar mare e folosul pe care îl aduce. Câte treburi frumoase se înfiripează din întâlnirea oamenilor de treabă, sub o călăuzire cuminte a preotului, a dascălului, și a celorlalți fruntași. Incercați măcar, și vorba mea nu va fi dată de gol.

Adevărat că lucrul cere și ceva jertfă. Dar ce se face în lumea asta fără trudă și fără jertfă? Aș vrea să vă viu într'ajutor și aici cu sfatul. Faceți tovărășii de cumpărare a celor de lipsă și de vânzare a prisosului și mai ales înființați fără zăbavă bănci populare, din a căror venite veți putea da ușor ajutorul ce trebuie ca să se țină și casa culturală. Le puteți face pe toate într'una, câțiva oameni mai de inimă, și vor veni ei și ceilalți, toți pe urmă, când vor cunoaște binefacerile ce se revarsă pe urma lor.

Statute cari se vă îndrumeze cum se faceți, găsiți oriunde, pe la cărturarii noștri cu tragere de inimă pentru popor. Și noi trimitem bucuros statute pentru casa culturală și dăm toate îndreptările pentru alcătuirea tovărășiiilor.

Nu lăsați oameni buni să treacă de geaba și această iarnă, cu vreme destulă pentru sfături folositoare. Ci faceți așa ca să pornească aceste așezăminte de acum pe drum bun, ca să aveți un sprijin în ele, la orice vreme și pentru orice trebuințe și dacă se va începe munca câmpului. Puse

la cale acum nu trebuie prea mare bătaie de cap, ca să crească, să înflorească și să dea roade. Sămânța bună aruncată odată, încolțește și crește, că Domnul dă ploaie și soare la vreme și binecuvântare peste orice strădanie bună. (P.)

Dela sfatul țării.

Săptămâna trecută nu s'a desbătut nimic de o însemnătate mai mare în sfatul țării. A fost o discuție cu privire la grăul țării și despre aceasta scriem în altă parte.

Cu privire la închiderea universităților din pricina mișcării studenților împotriva jidovilor, un deputat a făcut întrebare și în casa țării spunând că nu i lucru cu dreptate să li să închidă studenților școlile pentru o mișcare pe care o au și alte țări și acele nu s'au gândit să ia astfel de măsuri.

Senatul a desbătut legea dărilor.

Știri din țară.

Mare viscol de zăpadă la București.

În săptămâna trecută iarăși a fost viscol mare de zăpadă în jurul Bucureștilor. Viscolul au oprit toate trenurile ce intrau și ieșeau din București. Starea asta a ținut câteva zile și a făcut pe la București multe năcazuri mai ales lipsă și scumpete mare de pâine și lemne de foc.

Cum umblă vremea.

În Ardeal vremea este liniștită. Trenurile dela Brașov încoaci au umblat regulat. Poaia și topirea prea repede a zăpezii făcuseră mari îngrijorări că ar crește apele. Oltul începuse a se înfuria de apa și gheața cea multă. De câteva zile însă vremea iar s'a mai asprit și așa primejdia creșterii apelor a trecut. A rămas însă celalalt năcaz: iată suntem la Stretene și iarna tot se ține, iar nutrețul dela vite s'a înjumătățat. Bătrânii ziceau că Stretene de afia ghiață, o duce; iar dacă nu află o pune. Să mădăjduim că va da o primăvară timpurie.

Mișcarea studenților împotriva jidovilor

se ține înainte și studenții își duc lupta înainte cu însuflețirea și curajul ce le face lor cinste și nouă nădejde bună că iată avem o tagmă de oameni ce știe să lupte pentru un gând bun. Ca să dăm moliască mișcarea studenților, guvernul le-a închis școlile (universitățile) și le a oprit gazetele lor, dar treaba asta n'a putut înfrânge lupta studenților, ci a făcut-o și mai îndârjită.

Spre lauda lor toți studenții dela toate feliurile de universități țin la olaltă și luptă împreună cerând așa numitul «*numerus clausus*».

La Cluj și București, Românii mai auți ajută cu parole și de ale mâncării pe studenți. Ca o izbândă a studenților se aude că jumătate din studenții jidovi dela Cluj și-au cerut pașaport să meargă la școlile din alte țări. Cate bună!

E de însemnat că nici unul dintre partidele politice, nici cel liberal dela cârmă, nici cele din împotrivire n'au luat parte studenților de teamă că, vez Doamne, — se strică cu jidovii cei mari dela Paris, cu Rotschild și ceilalți bancheri și cu asta li s'ar îngreua suirea pe scaunul de barșon. Ba ce e mai dureros nici Iorga nu e pe partea studenților din pricina că e în mare dușmănie cu un profesor (Cuza) care stă în fruntea mișcării studenților.

Dar dacă politicianii nu stau cu studenții, stăm noi și țara cu ei și lupta lor va duce la biruință. Dumnezeu să le ajute!

Scumpetea

iarăși a mai crescut. Toate cele s'au mai ridicat la preț. Unii zic că scumpetea au marit-o negustorii și boltașii că au ridicat prețurile când fu căderea cea mare a Leului din săptămâna trecută și de atunci nu mai vreau să scadă prețurile cu toate că prețul Leului s'a îndreptat. Bagseamă li mai bine așa... la pungă. Cei ce zic așa, au și ceva dreptate că iată spre pildă să luăm numai zahărul. Nu-s nici 2 săptămâni decând bolțile erau pline de zahăr, dar într'o noapte tot zahărul s'a topit, adecă l-au ascuns boltașii și așa îl vând cu 36 Lei cui îl cere așa șoptind la urechea boltașului. Boltașii din Cluj au câștigat la această afacere peste 5 milioane Lei.

Ce fac partidele politice?

Dupăce guvernul acum pe Mercuri pune în desbatere legea Constituției, partidele din împotriviri au pornit la atac împotriva guvernului. Partidul țărănesc a ținut o mare adunare la București, deasemenea și partidul național. Dar între partidele din împotrivire nici acum nu s'a făcut un înțeles (pact) care să le strângă într'un singur front de luptă. Asta ajută pe liberali să stea mai departe la cârmă cu toate că și în partidul lor sunt multe feliuri de nemulțămiri cari din când în când răsufliă în afară.

Francezii în Germania

— vor ocupa și Hamburgul? —

Mai în zilele trecute se crede că Nemții se vor domoli și vor căuta înțelegerea de plată cu Francezii. Dar s'a adevărit că Nemții nu vreau să îngăduie, ci dimpotrivă cancelarul Germaniei, Cuno, s'a pogorit săptămâna trecută în ținutul ocupat (Ruhr) și a șoptit muncitorimii germane să nu se supună Francezilor, ci se facă grevă când vor da ei semn din Berlin, iar față de opreliștea Francezilor să nu treacă din Ruhr cărbuni pentru Germania, Nemții au început să se apere așa că își aduc cărbuni din Anglia. La asta se aude că Francezii s'au hotărât să ocupe și Hamburgul, cel mai mare port din Germania. Această ocupare va tăia legătura ce o are Germania pe apă cu Anglia și li va apleca și mai mult capul cel trușă să stea de înțeles și de plată cu Germania.

Se aude că Italia și Anglia vor întreveni să împace ele pe cele 2 neamuri îndujmănite de moarte.

Stările din Răsărit

— tot încurcate și încărcate cu prav de pușcă. —

După spargerea sfatului de pace dela Lozana, trimișii popoarelor s'au dus fiecare în țara lui. La câteva zile după aceasta se vorbea că sfatul nu s'a spart de tot, ci numai s'a amânat. Trimișii Turcilor spuneau că ei s'au întors acasă să întrebe adunarea națională din Angora că ce zice la condițiile de pace puse Turcilor de Marile Puteri și dupăce vor lua înțelegere dela Angora, se vor întoarce iarăși la Lozana. Trimisul Angliei și a celorlalte popoare au declarat că și ei sunt gata să se întoarcă la Lozana să încheie Contractul de pace.

Dar acum lucrurile iar s'au tulburat, pentru că Turcii au declarat că ei nu mai stau de vorbă cu Marile Puteri până nu-și retrag vasele de războiu dela portul Smirna.

Ba încă Turcii s'au obrăznicit până într'atâta, că au dat ultimatum de 24 de ceasuri Marilor Puteri să plece din Smirna cu vasele de războiu. Numai cât n'a fost nime gata să-i asculte, și la asta Turcii au închis portul pentru vasele de comerț.

Toate Marile Puteri stau pe un înțeles să tragă pe Turci un pic de urechi de nu se vor astâmpăra. În fața Smirnei stau 12 corăbii de războiu ale Angliei, Franței, Americii (4), Italiei și ale Greciei. Corăbiile sunt înarmate cu tunuri de tragere lungă pentru bombardare de orașe.

Să credem că în cele din urmă Turcii își vor băga idințile în cap și se vor supune, altcum cu ce vor căpăta vor rămănea. Grecii încă strâng mereu la armată, ba se aude că ar fi pătruns într'un ținut din Turcia europeană. — Toate semnele arată că la spatele Turcilor stau îndemnurile Rușilor, ba se aude că Turcii ar avea și un înțeles tănuț cu Rușii să nu încheie pace fără învoirea lor.

Dela Lozana trimișii Turcilor au trecut acasă peste București, unde au avut ceva înțeles cu bărbaiții noștri de stat, cari i-au sfătuit pe Turci să caute pacea.

Ceice samănă lumină.

— Plătind gazeta pentru alții. —

Și anul acesta s'au aflat câțiva oameni de inimă cari ajută răspândirea luminei în popor, plătind gazeta pentru alții. Între acești sămănători de lumină amintim și de data asta pe vrednicul dascăl, *Timotei Popovici*, profesor la Școala Normală, care a plătit și anul trecut și anul acesta 10 abonamente pentru 10 plugari din Bănat.

Un alt sămănător de lumină s'a aflat părintele *Aurel Popoviciu*, profesor la Școala Normală, care a plătit 4 abonamente iarăși pentru 4 plugari.

Ieri am primit încă 2 abonamente pentru alții, dela părintele *Virgil Nistor*, secretar consistorial. Darul păr. Nistor e însoțit de următoarea scrisoare interesantă:

«Ca unul, care în decursul războiului am trăit câțiva timp în Maramurăș, și am cunoscut acea pătură țărănească sănătoasă, lipsită însă de conducători vrednici și mîncată de jidani și prin ei de beuturi, m'am gândit că ar trebui aruncată sămânța cea bună a «Luminei Satelor» și în acel pământ primitor de sămânță bună. Trimit aci 110 Lei costul la 2 abonamente pe anul 1923 pentru a se trimite un exemplar unui țaran sau primăriei din *Leordina* p. u. *Vișeu-de-sus* și celalalt la *Dragomirești*, ambele în Maramurăș. Eu cred că dacă ar ajunge, în fiecare sat din România numai 2—3 numere, am merge mai bine înainte pe calea cea bună și creștinească...»

Le zicem sprijinitorilor de feliul acesta să trăiască și pilda lor să fie urmată și de alții.

Cum merge împărțirea moșiilor.

Lucrările de expropriere, adecă trecerea moșiilor dela moșieri la stat, au mers înainte și acum iarna. În toate părțile s'au ținut și se țin și acum pertractări cu partidele. În cele mai multe locuri lucrările de expropriere sunt gata, adecă moșiile au trecut la stat și acum se știe cât pământ li se va împărți oamenilor. Așa spre pildă dela *Nocrich*, agronomul regional ne scrie că acolo s'au expropiat 4200 de jugăre. S'au expropiat și vestitele păduri ale lui *Andrassy* din județul *Cojocna* și *Turda-Arieș*. Comunele vor căpăta 30 de mii de jugăre din fosta moșie a grofului.

La primăvară va începe împărțirea, adecă împărțirea pământului între oameni și întăbularea lui pe numele omului, care câte jugăre a căpătat. Dar plugarii să n'astepte ca pe tot locul deodată să li se măsoare pământul, pentru că n'ajung inginerii la atâta lucru. Vorba e că plugarii pot fi liniștiți și încredințați că de fapt reforma și legea cea mare a dreptății este pe cale de a se isprăvi cu bine.

Evangelhia de Duminecă: despre post.

«De veți ierta oamenilor greșalele lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru cel ceresc. Iar de nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va ierta vouă greșalele voastre. Și când postiți, nu fiți ca fățarnicii triști, că își smolesc fețele lor, ca să se arate oamenilor, postindu-se. Adevăr grăesc vouă, că își iau plata lor. Iar tu postindu-te, unge-ți capul tău și fața ta o spală. Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău celui ce este întru ascuns. Și Tatăl tău, cel ce vede întru ascuns, va răsplăti ție la arătare. Nu vă adunați vouă cornori pe pământ, unde molii și rugina le strică, și unde furii le sapă și le fură. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.» (Matei cap 6 verset 14-21).

Acum Duminecă avem intrarea în postul cel mare și sfânt al învierii. Această intrare trebuie să o facem nu numai cu pregătiri de mâncări și beuturi, ci și cu pregătiri sufletești, adică cu gândiri despre post.

Postul este pus anumit pentru sufletul nostru, pentru folosul lui, pentru sănătatea și mântuirea lui. Dar nu orice post aduce folos sufletului, ci numai cel bun și adevărat. Cerința dintâi a postului este *înfrânarea*, adică alegerea și lăsarea unor mâncări grase și a tuturor beuturilor îmbătătoare, pentru că acelea ațâță și întăresc poftele și păcatele. O altă cerință este *rugăciunea*. Post fără rugăciune nu poate fi pentru că rugăciunea este glasul și graiul sfântului post. Prin post trebuie să ne ridicăm apoi la *căință*, adică la părerea de rău pentru păcatele noastre și la hotărârea de a ne lăpăda de ele.

Și apoi ne mai trebuie încă ceva ca să postim cu adevărat: *fapte bune*. De aceea zice sf. Ioan Gură de aur: «Postești? Arată-mi prin faptele tale...» «să postiască nu numai gura ta, ci și ochii, urechile, picioarele și mâinile tale», să postiască toate membrele corpului tău ferindu-le de faptele rele și făcând pe cele bune. Avem noi acest post? Creștinilor! Să băgăm de seamă că noi de multeori nu postim bine. De multeori intrăm în sfântul post, trecem prin el și ieșim din el fără de nici o schimbare sufletească. Schimbăm numai mâncările, dar purtările ba. De multeori curățim blidele numai pe din afară sau cum zice evanghelia de Duminecă, postim numai oamenilor și nu lui Dumnezeu și sufletului. Postul fără de fapte bune e ca nuca fără miez și noi Români de multeori numai găocile postului le avem și le ținem, dar nu căutăm și miezul lui: îndreptarea vieții și a purtărilor.

„Că de am mânca numai cenușe“...

«și încă de nici un folos nu ne va fi postul dacă noi ne înfrânăm numai de mâncare, și de păcate nu. Despre Niniviteni ne spun Scripturile, că prin post au îmblânzit pe deapsa ce o hotărâse Dumnezeu asupra lor. Dar postul Ninivitenilor n'a fost numai cenușa și înfrânarea de mâncări, ci și o schimbare în toată viața lor. «Și au strigat Ninivitenii către Dumnezeu cu deadinsul și s'a întors fieștecarele dela calea sa cea rea și au văzut Dumnezeu că s'au întors dela căile lor cele rele și nu le-a făcut răul carele a zis că-l va face lor...» (Iona cap 3, 8-10). Așa să fie și postul nostru!

(Din învățăturile sf. Ioan Gură de aur).

Câinii și elefantul.

De elefantul cel sălbatic nu se poate apropia nici o vietate, pentru că este cel mai mare uriaș dintre toate animalele. Și totuși vânătorii de animale sălbatice au aflat meșesug să prindă și pe elefanții cei sălbatici. Și anume fac așa că împrăstie carne multă, hoițur întregi prin pădurile unde petrec acei elefanți. Elefanții mănă

În o carte, un străin scria că doi Români ajunseseră odată în temniță, pentru că bătuseră până la sânge pe un al treilea. Într-o zi de Vineri temnițerul le-a dat să mănânce pâne cu brânză și cei doi oameni au mâncat pânea, dar de brânză nu s'au atins. Întrebându-i mirat temnițerul de acest lucru, ei răspund că e «sfânta Vineri» și e «păcat». Vedea prin aceasta voia să arate cât de rău înțelegem noi de multeori învățătura despre post. Și avea dreptate, căci ce folos era de cei doi oameni că se speriau în temniță de brânza înunsă lor spre mâncare, iar în traiul lor nu s'au speriat să bată până la sânge pe fratele lor în Hristos. Oamenii aceia vedeau păcatul ascuns în brânză și nu în sufletul și faptele lor cele rele.

De câte ori și câți în vremea postului scuipă după mușcătura de fruct ce s'a strecurat din greșală în gura lor — dar sudalma și minciuna o lasă cu toată liniștea să iasă din gura lor, uitând ce zice evanghelia că «nu ceace intră ci ceace iese din gură spurcă pe om». (Marcu 7, 20). Și iarăș unde ați văzut birurile goale în vremea postului sau mâinile și certele oprindu-se în loc? «Nu aceasta fel de post am ales eu», zice Domnul (Isaia 58, 6). «Iar mâncarea, adică numai mâncarea, încă nu ne va pune pe noi înaintea lui Dumnezeu», (I. Corinteni 8, 8).

Creștinilor! Stăm în pragul marelui post al învierii. Acum este vremea ca tot creștinul să-și facă socoteaă cu starea și cu sănătatea lui sufletească. Nici unul dintre noi nu este deplin sănăos cu sufletul. Pe toți ne-a rănit păcatul și toți avem lipsă de ajutorul și tămăduirea sufletească ce ni-o dă postul. Să nu uităm însă că numai postul cel bun și adevărat ne poate ajuta și tămădui sufletul. **I. Tâlcuitor.**

carnea cu pofță și după ce s'au îndopat bine, vânătorii slobod câni asupra lor și câinii îi prind cu înlesnire, pentru că elefanții s'au îngreoiat de carnea cea multă așa de tare că nu se mai pot mișca și astfel vânătorii îi leagă sau îi omoară.

Așa sunt, iubite cetitorule, și pentru oamenii îmbuibărite în mâncări și beuturi. Satana, vânătorul de suflete, își s'oboade câinii patimilor asupra celor îngreoiți cu neșafiiu mâncărilor și beuturilor. De aceea a rânduit biserica posturile ca prin ele să scăpăm de câinii patimilor cari umblă să ne prindă pentru Satana.

„Mirele cel nebun“...

«Aceasta e săptămâna (a lăsatului de brânză) în care cei neînțelepi fac nebuniile și bepile cele mute zicând că apoi vine postul. Aceștia fac întocmai ca și când oarecine vrând să-și aducă lui-și mireasă în casă, și ar umplea mai întâi casa lui cu curve și s'ar veseli cu ele. Cu ce inimă socotiți, că ar intra biata mireasă în casa aceluia mire nebun? Să nu fie intrarea noastră în sfântul post așa.»

(Din o cazanie bătrând).

Inima omului

— care slugește lui Dumnezeu. —

«Iată inima omului ce l'a alungat pe satana din inima și vieța sa și stăruiește până la sfârșit împotriva păcatelor și diavolului. Inima lui se vede încunjurată din toate părțile de vrăjmași. Asta înseamnă că Satana și păcatul pândesc neîncetat să cucerască iarăș inima omului ce s'a îndreptat. Jos se văd doi bărbați, cari închipuiesc lumea. Prin cel dela stânga, care ține în mână un pahar, s'arată că lumea ne pofteste la plăcerile trupesti, și la bucuriile lumești. Prin celalalt dela dreapta care cearcă să împungă inima cu un cuțit, se arată că lumea cearcă și cu clevețe, prigoniri și alte siluri să-l abată pe om dela calea cea bună.

Cu acești vrăjmași ai mântuirii, cu lumea și cu Satana are să lupte întotdeauna credinciosul aici, în vieța pământească.

Sus se vede îngerul — harul lui Dumnezeu — care-l îmbăbătează pe om necurmat la luptă și-l îndeamnă să stăruie, strigându-i: «Nime nu este încununat, dacă nu s'a luptat după rânduieli» (2 Tim. 2. 5) Și celce rabdă până la sfârșit, acela va fi mântuit (Matei 10).

În inimă se vede steaua, strălucind limpede și frumos, ceace însemnează că credința este vie într'ansul și biruința care a biruit lumea este credința (1 Ioan 5. 4). El este plin de încredere în Dumnezeu; de aceea într'o parte este scris în inima lui: «Cine este ca Dumnezeu?», în altă parte: «Cine mă va despărți de iubirea lui Hristos? iar de des'bt «Isus este iubirea mea». Asta înseamnă că credința și iubirea ajută biruința mântuirii noastre.

Mai departe, în această inimă se vede Hristos răstignit, și o carte deschisă — Sf. Evanghelie sau Sf. Scriptură, ceace arată că cetrea, adâncirea, ascultarea și păzirea cuvintelor lui Dumnezeu din scriptură, și mai ales învățătura și jertfa patimilor și a morții lui Isus, sunt cele mai tari arme de luptă împotriva lumii și împotriva păcatului, împotriva trupului și împotriva Satanei. Cel care n'are și nu ține în inimă pe Iisus cel răstignit, este negreșt mort sufletește. Cel ce nu iubește cuvântul lui Dumnezeu — Sfânta Evanghelie — mai mult decât orice carte și nici nu o ia ca îndreptar al purtării sale, acela este greu bolnav în sufletul său, dacă nu chiar mort și lăpădat.

În sfârșit, vedem în inimă o biserică, o pungă, deschisă, pâne și pește. Biserica însemnează că el se roagă cu drag și stăruiește neînterupt în rugăciune în cercetarea bisericii și ascultarea de poruncile ei.

Punga deschisă arată dărnicia lui, dragostea lui pentru aproapele, ca o arătare că omul a scăpat de boala lăcomiei și a zgârceniei.

Pânea și Peștele închipuiesc cumpătarea și înfrânarea (postul) pe cari trebuie

să le arate el în toate, pentruca nu cumva prin desfrâu în mâncare sau în băuură să hrănească poftele trupului, slăbind duhul și împedcând cu desăvârșire deprinderea la temerea de Dumnezeu.

Cu aceste arme se luptă creștinul s'atornic. Această armătura ei nu o pune jos nici odată, și așa e în stare să ție piept și să biruiască pe toți vrăjmașii săi: lumea, Diavolul și firea pământească.

Rugăciune.

O Isuse, iubirea mea! Dacă Te am pe Tine, ce îmi mai trebuie mie? Rămâi Tu în mine, și fă să rămân și eu în Tine, căci fără Tine nu pot nimic. Fă ca iubirea Ta să crească în mine. Inflăcărează-mi inima întregă, ca să te iubesc pe Tine mai pe sus decât orice, și afară de Tine să nu gătesc nimic frumos, nimic mareț, nimic atrăgător, nimic încântător, nimic vrednic de iubirea mea! Dăruiește-mi har, s'aruiță, cari numai dela Tine pot veni. Nu lăsa să mă despartă ceva de dragostea Ta. Crucea Ta, moartea Ta și praznuirea morții Tale, să fie hrana iubirii mele și alipirii mele de Tine! În această să fiu legat nedespărțit cu Tine! și locuiește prin credință în inima mea (Efes. 3,14-17).

Fă ca, prin Cuvântul Tau plin de putere și de viață, să fiu deșteptat, luminat, însuflețit, înviorat, întărit zilnic în luptă, cu toată răbdarea și credința. Fă ca inima mea întregă, cu toate pornirile mele, cu toate gândurile și dorințele mele, să-ți fie închinată Ție! Nu mă lăsa să înfrâng numai câteva din poftele rele, ci pe toate: sgârcenia și lăcomia, pisma ca și bucuria de răul altuia, trufia, mânia și răsbunarea, ca și lenevia, beția și nelinfrânarea. Fa-mă să mă rog neîncetat, ca să capăt astfel dela Tine putere nouă de biruință, și să-Ți pot rămânea credincios până la sfârșit. Amin!

(Luată din cartea „Inima omului” despre care am scris în numărul trecut).

Sfatul animalelor

— despre obârșia răului din lume. —

Era odată, într'o pădure, un pustnic. Trăia în tovărășia animalelor, cu cari sta adeseori la vorbă, și cu cari se înțelegea de minune. Într'o zi, cum pustnicul dormea la umbra unui copac, s'au stăns în jurul lui, la sfat, un corb, un porumbel, un șarpe și o căprioară. Ei vorbeau de răul din lume și de obârșia lui. Corbul zise: «Răul vine din foame. Când ești sătul, te așezi pe o cracă, croncănești a voie bună, toate ți-se par frumoase și de toate te bucuri. Dar, ia să nu mănânci două trei zile: toate-ți par pe dos, și de toate ți-e silă. Sai de pe o cracă pe alta, alergi încoace și încolo, și nu găsești hodină nicăiri. Iar dacă simți undeva o pradă te-avârli după ea ca un smintit, nu mai știi de bețe, de pietrii, de câni, de oameni, de nimic și alergi cu pradă...»

Porumbelul zise: «Răul nu vine din foame, el vine din dragoste. Dacă am trăi singuri, nici n'am ști de rău. Un cap nu duce atâta lipsă și chiar dac'o duce, o duce singur. Dar noi avem tovarăși de viață: femeii și copiii de care ne leagă mila, dragostea și grija. Câte nu răbdăm pentru soții noștri și copiii noștri și cât de mult ne întristăm când ei sunt bolnavi...»

Șarpele, la rândul lui zise: «Răul nu vine nici din foame, nici din dragoste, ci din mânie. Dac'am trăi în pace, fără să ne dușmănim unii pe alții, toate-ar merge bine. Dar nu-ți place-un lucru, te mânia și uiți de toate. Un singur gând te ține: cum să te răsbuni? Și când te-apucă mânia, nu mai știi de nimic, n'ai milă de nimeni: Vrei să muști: muști pe tată, muști pe mamă, te muști pe tine singur...»

Căprioara zise și ea: «Răul nu vine din mânie, nici din dragoste, nici din foame, ci din frică. De n'ar fi frica, nu ți-ar păsa de nimeni. Suntem voinice, avem picioare iuți, ne-am putea apăra de cei mai mici cu coarnele, de cei mai mari cu fuga; dar dacă ni-e frică. Trosnește o cracă, cade o frunză, tresări și fugi de-ți rupi picioarele și te omori...»

Atunci pustnicul zise: Vă înșelați, răul nu vine nici din foame, nici din dragoste, nici din mânie, nici din frică, ci din inima noastră, pentruca scris este: «din inimă ies gânduri rele, ucideri, desfrânări, furt și guri, mărturii mincinoase, sudalme» (Mateiu 15. 19).

De aceea zicea Hristos: «Fericiți sunt cei curați la inimă». — (După L. Tolstoi).

Din durerile Moșilor.

„Vămile văzduhului“.

Domnule Redactor! Feliul de traiu a nostru a Moșilor de sub muntele Găina și Baharia este umb'area cea fără de sfârșit cu căluții și cărucioarele noastre «din poartă 'n poartă», din sat în sat, din județ în județ. Aici sub munții ăștia săraci și reci am peridacă n'am ieși mereu în lumea largă și milostivă după pânea de lipsă nouă și copiilor noștri. Acum de aceea venim cu plângere la gaz-ță căci o mare primejdie s'a ridicat asupra traiului nostru. Și anume prin satele pe unde umblăm (mai ales în (Vechul Regat) posturile de jandarmi ne opresc în drum pentru fel de fel de controluri și fiecare control ia câte un ciubăr din căruța noastră, de cele mai multeori fără bani, sau cu băciș cum i se zice. Astă toamnă începuse controla chiar din Câmpeni. Că ne ieșiau jandarii în drum cu provocare să descărcăm căruța încărcată cu vase ca să vază că oare se nimere negoțu din căruța cu cât stă scris pe țidula de drum. Dar cum descărcarea căruțelor noastre cere o muncă grea de o zi întregă, mulți scăpau cu mită de 100—200 Lei.

Călătoriile noastre, Domnule Redactor, trec astăzi prin vămile văzduhului și vă rog să puneți la gazetă aceste lucruri, ca să afle de iele și stăpânirea noastră și să spargă aceste vămi prin care trece astăzi truda și munca noastră, altcum noi moșii suntem perduți. Cântecul «noi umblăm din poartă 'n poartă», grăia de sărăcia noastră, dar ăsta de astăzi: «noi umblăm din vamă 'n vamă», grăiește de peirea noastră.

Moșii arestați, iar Săcuii lăsați să vândă vase.

Și încă un lucru de durere vă scriu Domnule Redactor, din țara noastră. Și anume în multe locuri stăpânirea a început să ne oprească să ne vindem ciuberele prin târguri. Așa la tâgul de țară din Iernot (înțut înainte de Crăciun) un moș din Vidra de sus și unul din Albac (țara lui Iancu și Horia) au fost opriți să-și vândă ciuberele, și au fost arestați la jandarmie în vreme ce Săcuii își vindeau în pace vasele lor. Lucru ăsta nu s'a mai pomenit pentruca de când umblăm noi prin țară încă nici o stăpânire nu ne-a oprit să ne vindem ciuberele prin târguri. Puneți, Domnule Redactor, și acest lucru la gazetă să afle despre el lumea și stăpânirea și să ne facă dreptate. Un moș năcăjit.

„Minunea dela Casa“ (Cașovia).

În săptămânile trecute orașul Cașovia și jurul lui (din nordul Ungariei) a fost în mare fierbere. O femeie văduvă a început a vesti oamenilor că i s'a arătat și ea vede chipul sfintei Fecioare Maria. Și oamenii au început a se strânge acolo să vadă arătarea. Ba pe urmă a început a curge lume și din depărtări așa că guvernul a trebuit să pună trenuri speciale pentru călători. Femeia le arăta oamenilor anumit unde vede chipul preacuratei Fecioare. Cei mai mulți din privitori adevărat că n'au văzut nimic, dar totuși oamenii s'au apropiat și depărtat cu evlavie de acest loc și pe locul unde zice femeia că i s'a arătat Fecioara Maria, oamenii au hotărât să ridice o biserică pentru care scop s'au și colectat câteva sute de mii de coroane.

Credința cea adevărată face și astăzi minuni și arătări, dar minunile cele mai mari le face credința în inima omului și în viața lui cea sufletească. Mântuitorul Hristos se arată și astăzi neîncetat acelor

care îl caută și îl așteaptă cu sufletul plin de credință, de dragoste și de dorința îndreptării și a plecării pe urmele lui.

Cetitorule! De câteori ți s'a arătat Ție Mântuitorul Hristos sau Fecioara Maria când ai fost bo'nav, năcăjit, lipsit sau căzut în alte dureri și boale sufletești și trupești??

Englezii vreau să-și împreune biserica cu a noastră.

De multă vreme își tot bat capul popoarele din sfântul să-și întărească legăturile cu Răsăritul pentruca la răsărit sunt fel de fel de bogății și isvoare de câștiguri. Și Nemții visau într'o vreme o cale slobodă spre Răsărit, dar acum visurile lor s'au spart în vânt. Acum Anglia și Franța pe întrecute vreau să-și câștige legături în Răsărit. Și frământările dintre Turci și Greci nu sunt altceva decât întrecerile dintre Englezi și Francezi, care de care să aibă mai multe legături cu popoarele din Răsărit.

Acum se aude că Englezii vreau să-și întărească legăturile și prietenia cu popoarele din Răsărit și într'un chip deosebit. Și anume Englezii zic așa: «între biserica noastră anglicană și cea ortodoxă nu-i mare deosebire. Nici unii nu credem în Papa și avem aproape tot aceleași taine. Hai deci să astupăm deosebirile ce sunt între noi și să facem o singură biserică din cea anglicană și cea ortodoxă». La asta se aude că biserica din Grecia (că și Grecii sunt ortodocși) s'a și învot și acum se așteaptă numai răspunsul bisericii ortodoxe din România.

De se va face această legătură, biserica noastră ortodoxă va câștiga foarte mult pentruca, biserica din Anglia stă în fruntea tuturor cu școlile ei bisericesti și cu feliul ei de a răspândi evanghelia lui Hristos.

Toți s'ar bucura de acest lucru, numai Papa dela Roma s'ar întrista pentruca toate planurile Papei de a lăți biserica papistașă și în Răsărit, s'ar face prav și cenuse. Se vede că Papa a simțit această primejdie ce poate veni din partea Angliei și de aceea nunțul papal dela București a alergat tot gâfâind pela Constantinopol și prin Asia-Mică, doară doară ar pune bețe în roata acestui plan. Nunțul papal se lauda că a mers prin Asia-mică pentru «mila și ajutorul creștinilor» și acum se adeverește că de ce milă era pătruns. Trimisul Papei a fost prin Angora la Kemal Pașa ca o dovadă că Papa și cu Turcii s'ar întovărăși numai să-și scape planurile sale de lăpre a bisericii papistașe.

Plângeri de prin sate.

Un fost primar batjocorește slujbele bisericesti. Un fost primar din comuna Mărgineni (jud. Făgăraș) Ursu, — suspendat din cauză că în calitate de primar «a bătut fără motiv» și «a luat parale în mod abuziv și ilegal» — se ține mereu de scandaluri. — S'a dus vestea și 'n comunele mai îndepărtate despre nra și vrajba ce-a atârnat în întreg satul de sărbătorile Crăciunului, când sătenii se pregăteau pentru «pace și buna învoire». De Bobotează a batjocorit până și slujba bisericască, cu cele mai de rușine vorbe. Este un om care aduce multă sminteală și scris este că celui ce face sminteală «mai de folos i-ar fi lui de și-ar lega o peatră de moară de grumazii lui și să se arunce în mare»...

Indreptare.

În numărul 48 din anul trecut am publicat la gazetă o jalbă trimisă de mai mulți plugari din comuna Dudă, în care plugarii se plâneau că notarul Veber trimite pe orfanii de răboiu «să pască iarbă». Noi am cerut cercetare în această afacere. Acum părintele Dionisie Mateș ne vestește că prim-pretorul plasei Târnava a făcut cercetare în această afacere și n'a aflat jalba întemeiată. Dimpotrivă s'a constatat că notarul Veber este un sprijinitor al văduvelor și orfanilor. Le-a recivrat bucate dela mori, le-a anticipat ajutor din banii lui, și el însuși a adoptat 2 orfani. Pe lângă aceste este și un sprijinitor al bisericii din loc, nevasta lui fiind fca unui preot ortodox.

Indreptăm cu plăcere cele publicate în numărul 48 și intrucât plugarii cari ne-au trimis jalba vor fi și ei mulțumii, cu atât mai bine.

Cuvântul femeilor

— pentru „Lumina Satelor”. —

«Odată cu trimiterea abonamentului Vă scriem și dragostea care de mult doriam să ni o arătăm față de Sfinția voastră, că ni-au pătruns inima esplanările dumnezeieștilor cuvinte din sfânta Evanghelie din «Lumina Satelor». Ne bucurăm și saltă inimile noastre, că se află și în zilele noastre credința ferbinte și păstori buni oilor rătăcite. Precum a zis Ioan Gură de aur, căci acum e rețe credința între oameni. Mai de mult a fost credința ca aurul, după aceea ca argintul, iar acum a ajuns credința ca lutul. După visul care l a visat Navuhadonosor în al doilea an al împărăției, Cap 2, stih 33.

Te rugăm Părinte să primești și dela noi laude ca dela niște femei neputincioase. Află părinte căci mulți oameni aleargă să audă cetindu-se «Lumina Satelor». Bătrâni, tineri cu lacrimile n ochi ascultă cuvintele cele ce ne îndreptează către Patria ce-riască»...

Scris-am aceste rânduri noi fiecele lui Ioan Vermeșan din Galați, Paraschiva și Elena Vermeșan.

ECONOMIE.

La București a bucat recvirarea de grâu cu preț maximal.

Înainte de asta cu câteva săptămâni ministrul agriculturii, Sasu, a dat voie și ordin morilor din București să recvireze grâu pentru făina și pânea de lipsă Capitalei. Dar acum morile au trimis vorbă ministrului zicând: «poștește, Domnule Ministrule, și cumpără Dta grâu cu preț maximal că noi nu putem și îl cumpără cât de iute că iată se gată făina și pânea oamenilor».

La asta s'a strâns un sfat la ministrul de agricultură și înainte acestui sfat ministrul a declarat că iată a bucat afacerea cu recvirarea de grâu cu preț maximal. Ministrul a întrebat mai departe pe morari ce păreri au ei în această afacere. Morarii au zis așa: «stergeți prețurile maxmale și lăsați-ne să cumpărăm grâu cu prețul cum se vinde în târgul slobod și să facem făină din el. Ca să ajutăm apoi sărăcimea cu pâne ieftină lăsați-ne să ridicăm prețul la făinile cele fine din cari se fac cozonacii și pânea cea albă pe care le mănă cei cu bani mai mulți și lăsați-ne să și exportăm câtăva făină albă. În chipul acesta nici pânea sărăcimii nu se scumpește, nici pacostea cu recvirările de grâu n'o mai avem»...

Se crede că această părere va fi ascultată.

Srijinitorii gazetei „Lumina Satelor”.

Amintim mai departe pe acei din srijinitorii muncii noastre, cari ne ajută prin câștigarea de abonamente.

Pe lângă cei amintiți în numerii trecuți, ne-au mai câștigat abonamente următorii preoți:

Vasile Bărluț	din Geoagiu de sus	30	abon.
George Simplăcean	„ Cornățel	31	„
Ioan Floca	„ Zlatna	18	„
Constantin Lazar	„ Zeldiș	16	„
I. Dragolea	„ Vulcan	18	„
Ioan Bogdan	„ Totoiu	20	„
Petru Iuga	„ Tilișca	12	„
Prot. Mihai Lucaș	„ Șiria	11	„
George Babeș	„ Sopotol	26	„
David Chiujdea	„ Șinca nouă	10	„

(Urmează).

Cum umblă târgurile și negoțele.

Târgurile din săptămâna aceasta

(după calendarul nou):

18 Februarie: Bălăușeri, Veneția de jos. 19. Comloșul-mare (jud. Timiș). 20. Abrud, Alămor, Baia-mare, Vințul de sus. 22. Zălan. 23. Odorhei, 24. Petriș.

Mărfurile s'au scumpit aproape toate. Scumpețea s'a mărit de când cu scăderea Leului din săptămânile trecute. Dar acum Leul s'a ridicat și mărfurile trebuie să mai coboară pentru că în Ardeal mai ales este și acum mare lipsă de bani.

Zahăr nu se află cu toate că numai cu ceva înainte era destul. Negustorii l'au ascuns în vederea că se va scumpi. Pe sub mână zahărul se vinde cu 35—40 Lei kilogramul. Lipsa de zahăr a crescut și din pricina că armata a cuprins pentru lipsurile ei câteva sute de vagoane (450). La Cluj se aude că negustorii au câștigat 5 milioane din afacerea cu ascunsul și scumpirea zahărului. Acum se face anchetă în această afacere.

Ciapa se va slobozi la export. Producătorii de ceapă de mult tot stăruie să se îngăduie ciapa la export. Ei arată că în țară sunt 1200 de vagoane ceapă ce întrece lipsurile țării noastre. La București s'a ținut acum sfat despre aceasta și sfatul a recomandat miniștrilor exportul cepii propunând o taxă de vamă 20%, ad valorem. Dar cei cu ceapa spun că această taxă ar fi prea mare și cer micșorarea ei.

Prețurile din piața Clujului. Grâul 400 Lei maja metr., seara 330, ovășul 370, orzul 350, porumbul 340, fasolea 600—650, cartofii 2 Lei kilogramul, ciapa 4 Lei, merele 5—7 Lei, laptele de vacă 6—7 Lei litru, de bivola 8—9, brânza dela 30—48 Lei.

Prețul (valuta) banilor a stat în săptămâna trecută așa:

1 dolar american	cu Lei	212—
1 franc francez	„	13-30
1 dinar sârbesc	„	2—
1 levă bulgară	„	1-25
1 coroană cehă	„	6-35
1 liră italiană	„	10—
100 coroane austriace	„	—32
100 coroane ungurești	„	7-35
100 mărci nemțești	„	1-15

Leul s'a ridicat la 8 bani (centime) francezi.

Sufletul românesc la Budapesta

„Dunăre apă bătrână”.

VI.

Dundre, apă bătrână,
Am venit cu steagu n mână.
Mărdărescu ni l-a dat,
Mărdărescu ne-a jurat:
Cât va bate vieața n piept
Să-l ținem în soare drept.
Noi cu drag l-am ascultat,
Steagul nu ni s'a plecat.
L-am purtat din mâni în mâni
Cum știm noi dela bătrâni.
L-am purtat din loc în loc
Steagul nostru cu noroc.

VII.

Și tar frunzuliță verde
Dundrea în zări se pierde.
Dundrea, apă albastră,
Duce vit'zia noastră,
Dela Cerna n lungul țării
Până la hotarul mării.
Cum tot curge povestește
Că luptarăm vitejește.

VIII.

Frunză de cicoare-albastră
Nu e oaste ca a noastră
Ori pe unde ai colinda,
Ori pe unde-ai întreba.
Oastea noastră românească
Din strămoși e vitejească.
Toți voinici ca niște lei
Luptători ca niște smei,
Strănepoți de-ai lui Traian
Viță de daco-roman.

Volbură Poiană.

Învățații au aflat în Egipt

— mari comori îngropate acum 3500 de ani. —

În Egipt au fost înainte de asta cu mii de ani o lume foarte înaintată în știință și învățatură. Împărații din acele vremuri se îngropau în mormânturi scumpe, încărcate cu fel de fel de comori și lucruri scumpe. Dar locul mormântului îl tănuiau ca să nu-l jefuiască hoții. Acum învățații din Anglia de ani de zile tot fac săpături prin Egipt să afle astfel de morminte. Acum au și dat peste un astfel de mormânt în care au aflat atâtea comori de ai putea cumpăra cu ele o țară întreagă.

Împăratul din Egipt s'a aflat îngropat în o criptă ce are 3 odăi. Două din cele 3 odăi s'au desgropat și învățații au aflat în ele comori și lucruri cari au pus în urmărie pe toată lumea. S'a aflat tronul împăratului lucrat cu atâtea meșteșug și cu atâtea podoabe de care învățații zic că e una din minunile lumii pe lângă care multe din cele mai frumoase lucrări ale învățaților de azi au rămas pe jos. În fața odăii unde este îngropat împăratul stă statua împăratului făcută din un fel de lemn scump și încălțată cu opinci de aur. S'au aflat și 2 lăzi în cari sunt pachetate hainele împăratului și împărătesii. Hainele împodobite cu fel de fel de aurituri s'au păstrat așa cum erau atunci (și doamnele se grăbesc acum să-și facă moda după ele). S'au mai aflat și candelabre, trăsura regală și alte fel de fel de lucruri vechi și scumpe. — Într'un vas mare și bine închis s'a aflat și carne conservată, care nici după 3500 de ani nu s'a stricat. Egiptenii credeau că și după moarte au lipsă de mâncare și de aceea puneau și mâncări în mormânturi.

Acum se desface și odaia în care este îngropat împăratul și învățații așteaptă cu nerăbdare să vadă ce vor găsi și acolo. Despre aceasta vom scrie și noi la vremea sa.

:: Să mai și râdem. ::

„Sporaște-l sfinte”...

Pe un țigan apucându-l dorul de mălăiguță cu lapte, zise cătră nevașă sa să pună cele 2 linguri de lapte la fiert. Țiganul care sta și privia, vede deodată că laptele începe a se ridica și cum numai văzuse așa ceva crezu că sfântul Nicolae pe care-l avea în icoană pe părete, face această minune.

«Sporaște-l, sporaște-l, sfinte Nicolae», începu să zică voios țiganul, capoi îți cumpăr cea mai mare luminare ce voi găsi în țâg.

«Ce spui minciuni, mo? zise Leana, că tu n'ai parale să-ți cumperi nici o pipă de tabac».

Taci proasto, îi șopti Stanciu la ureche că eu vreau să-l păcălesc pe sfântu cu făgăduiala. Adă iute oala că uite s'a sporit laptele.

Dar în clipa aceea laptele sări în foc și laboșul rămase gol. Atunci țiganul se întoarse supărat spre icoană și zise:

«Aoleo, sfinte Nicolae, d'asta'mi fu-seși?... om bătrân ce iești, îți puseși mîntea cu un biet de țigan sărac și prost!»

Pricopseala țiganului.

Un țigan se duse la un preot și îl rugă să-l miluiască cu ceva.

«Îți dau țigane un purcel dacă în timp de o săptămână vei ști să-ți faci cruce așa frumos, zicând în numele Tatălui, și al Fiului și al sfântului Duh».

Peste o săptămână veni țiganul și după el un puradel cu sacu după purcel. No, da ști face cruce îl întrebă preotul. Știu zise țiganul și începu: «În numele Tatălui și a Duhului sfânt».

Ho, ho da Fiul unde a rămas?

Afară, mă rog de iertare, ține sacul ca să punem purcelul.

Știrile săptămânei.

Recrutarea clasei 1924 (cei născuți în 1902) se va începe la 28 Februarie și va ține 47 de zile. Recrutarea se va face pe cercuri de recrutare.

Am înțeles că în multe părți se fac pentru dispenzație militară, fel de fel de rugări, cari n'au femeiu în lege și așa sunt spese prădate inzadar. Am cerut deslușiri în această afacere dela stăpânirea militară de aici și în numărul viitor le vom da la gazetă ca să știe anumit oamenii unde se poate face rugare și să nu și prădeze banii inzadar.

Pregătiri pentru legea cea nouă de dare. Legea cea nouă a dărilor a trecut prin casa deputaților (acum trece și prin Senat) și acum se fac pregătiri pentru introducerea ei. E vorba ca legea cea nouă să intre în putere (vigoare) la 1 Aprilie. Până atunci se vor face fasionările de dare și celelalte pregătiri pe cari le discută acum un stat al administratorilor de dare ce se ține acum la Cluj.

Austria plătește Obligațiunile de războiu, nu că doară ar sta mai bine ca alte țări, ci pentru că s'a făcut socoată că-s mai mari speșele de plătit cametele după Obligațiuni, decât face dricul adecă capitalul împrumutat. Asta vine de acolo că banii lor au scăzut pe nimic. Spre pildă cine a dat 100 coroane împrumut, azi această sumă face numai 33 fileri și după aceștia fileri nu se plătește să se mai țină protocoale și socoți, ci statul își plătește datorile cu banii cei stricați. Și dela noi sunt împrumuturi de stat în Austria și cine le are va căpata nimica toată. După 100 coroane, 33 bani.

S'a deschis trecerea de negoațe (export) în Rusia. Sfatul ministrilor dela București a hotărât săptămâna trecută că sloboadă să treacă în Rusia vin, fasole, orz și ovăs. Se crede că lucrul acesta înseamnă un început de înțelegere între cele 2 țări.

Cât a cheltuit statul de pace dela Lozana? S'a făcut socoată că a cheltuit 7 milioane de franci elvețieni, adecă câteva sute de milioane de Lei. Și ispravă ca 'n palmă!

45 milioane cutii de chibrite au sosit în țară din Viena. Ca să acopere lipsa de chibrite din țară, guvernul a comandat dela Viena 75 milioane cutii de chibrite. Din aceste 45 milioane au și sosit în țară. Se vor vinde cu 50 bani cutia.

Jidovii s'au supărat și pe părintele Moja dela «Libertatea» pentru că a scris la gazetă despre mișcările studenților așa cum trebuie să scrie un Român adevărat. Atâta năcaz!

Cu 1 Leu stângenul pătrat de pământ. În statul țării dela București, deputatul N. Bănescu a spus vorbe grele despre primăria orașului Cluj. Intre aitele a zis că primarul și sfetnicii orașului «și-au cumpărat pe seama lor pământul cu 1 Leu stângenul patrat» și și-au făcut o îngrășătorie de porci, (adecă o mare porcăriel) și alte «afaceri» cu care storc câștiguri mari «din nevoile orașenilor fără nici o teamă și în disprețul tuturor legilor».

Mare acuză și noi ne întrebăm, oare drept să fie?

„Sufletul românesc la Budapesta» așa se chiamă poezioarele ce le publică poetul *Voibura Poiană* (căpitanul Năsturaș) în gazeta noastră. Acum aceste dragălașe versuri au ieșit într'o cârtică cu titlul de mai sus și se află de vânzare pela Librării. Poetul V. Poiană va mai publica astfel de poezii în gazeta noastră.

Cine face bolșevismul? Zilele trecute s'a aflat în județul Houn (Basarabi) o bandă tânărită de comuniști ce avea 89 de membri. Dintre cei 89 de membri, 88 sunt jidani și numai unul este rus. Iată cine face bolșevismul care sapă la temelia creștinătății.

Mare belșug de... crâjme. O statistică din Basarabia arată că și acolo s'au sporit grozav de tare numărul crâjmilor. Dela 10 mii numărul lor a ajuns azi la 36 de mii.

Și se zice că Basarabia ar mai avea lipsă și de școli românești.

Înjumătățirea zilelor de războiu și pace. Ziua de 19 Februarie a împărțit drept în două vremea cât a ținut războiul și cea de după războiu. Adecă s'a făcut socoată că războiul a ținut 1562 de zile și tocmai atâtea zile sunt și dela războiu încoaci până la 19 Februarie.

Asta înseamnă că pacea și războiul au gătat cu mâncatu o pită împărțită frățeste în două. Acum vom vedea care va începe pita cea nouă: pacea, ori războiul.

Au fost pedepsiți cu 5 milioane Lei niște negustori jidani cari treceau pela Orșova cu înșelăciune mătăsuri dela firma Weis David din Viena. Au trecut mătăsuri în valoare de mai multe sute de milioane pentru care treabă au fost pedepsiți cu 5 milioane Lei și pe deasupra și taxele de vamă.

Și apoi ne mai mirăm de ce suntem săraci în țară bogată!

Un copil furat de țigani. În revoluția anului 1918, o caravană de țigani a furat copilul unui inginer din Peșta. De 3 ori a cercat bietul copil să fugă, din robia cea grea dar încercarea lui s'a gătat todeauna cu bătaie grele. Cea din urmă bătaie l-a lăsat mai mort și cu un ochiu stricat. Dar copilul n'a pierdut nădejdea. Dumnezeu s'a îndurat de suferințele lui și la Brașov i-a ajutat să scape. Din Brașov copilul scăpat a mers tot pe jos până la Cluj, unde poliția dându-i de urmă l-a luat în câștigul ei și a înștiințat pe părinții lui dela Peșta, iar pe barbarii de țigani i-a poftit la temniță.

Se poate și asta? O gazetă («Patria») scrie cu dovezi că prefectul Peter Mháyi a aranjat în sala prefecturii un bal și sala era îmbrăcată toată în roșu, iar în candelabru (lampa) dela mijloc era acățat un steguleț unguresc. Prefectul se răzoia în valurile jocului având acățată pe peptul său decorația «Coroana României».

De se va adevări și această rușine și măsuri de îndreptare nu se vor lua, cei buni își vor pacheta decorațiile și le vor trimite de unde li s'au trimis.

Din isprăvile papistașilor. Cu binecuvântarea Papei dela Roma, la București iese o ciufală de gazetă cu numele «Albina» (mai bine zis Viespele). Stă pe față în slujba Papei dela Roma și sare cu obraznicie, ne mai pomenită în țară la noi, asupra tuturor cari împedecă planurile de lățire ale papistășismului. Mai nou a sărit asupra lui Iorga, de ciudă că l-a dascălit pe papistași (și uniți) de când cu încoronarea dela Alba-Iulia. Și, auziți Românilor, această ciufală de gazetă îl numește pe marele nostru învățat nici mai mult, nici mai puțin decât «mișel».

Întrebăm, unde au fost și unde sunt studenții noștri dela București??

Cum se plătesc coroanele și zlotii (florini) de argint. În Ungaria banii de metal se plătesc așa: *Galbinul* de 20 coroane, nu se prea află și se caută la cumpărare cu 14 mii coroane, adecă în banii noștri cu 2000 Lei — *Coroana* se plătește cu 265 coroane, adecă în banii noștri cu 39 Lei, *Zlotul* c 625 coroane, adecă cu 88 Lei. *Talerul* de 5 coroane se plătesc cu 1300 coroane adecă cu 186 Lei.

Trecerea banilor noștri de aur și argint în alte țări este strict interzisă, dar în schimb este slobod comerțul cu bani de aur și argint în lăuntru țării. Se pedepsește însă acela care poate fi dovedit că a umblat să treacă banii în alte țări.

Asta o spunem pentru că în unele locuri jandarmii confiscă banii de argint și aur pe unde-i găsec cu prilejul diferitelor

cercetări. La asta n'au drept. Oricine își poate cumpăra și ținea bani de aur și argint cât îl ține punga și li poate și vinde.

Concurs. «Asociațiunea» din Sibiu deschide concurs pentru ocuparea unui post de *conferențiar-propagandist*, având să organizeze despărțămintele, să facă înscrieri de membri, să desfacă loturile și publicațiile Astrei, să țină prelegeri, să ajute înființarea de cooperative și bănci populare etc... Biroul îl va avea la Asociație. Retribuția va fi 4200 salar fund. și 24,000 ajutor de scumpete. La călătorii o diurnă de 50 Lei și bilet de tren gratis. Rugările de concurs să se înainteze până la 1 Martie a. c. comitetului central al Astrei (Sibiu strada Șaguna 8).

Poșta Redacției.

Cartea «Isus vă chiamă» s'a trimis recomandat tuturor celor cari au cerut-o. Cei cari au primit-o și bani n'au trimis, să trimită 24 Lei. Tot așa și alții cari vreau să o comandeze.

Țelina. Plângeri neiscalite nu publicăm.

Tr. Banciu, Vidra. Cartea și gazetele s'au expedit. Pentru sprijinul ce mi-l dai, primește mulțumiri. Țara mea ar putea face mai mult pentru gazeta ce tot mereu scrie despre durerile Moșilor.

O scrisoare. «Domnilor! Lăsați disputa cu «Foaia Poporului» că noi cetitorii și așa bine pricepem de ce nu s'astămpără redactorul ei. Il doare punga că «Lumina Satelor» i-a stricat câștigul dela gazetă. De asta s'a temut dela început (și de ce te temi, nu scapi!) și de aceea de întâia dată ce ai plecat la drum el v'a ieșit mai întâi cu batjocuri în cale. De atunci «Foaia Pop.» ca și cănele cel rău tot latră după voi și din ce vi se întărește gazeta, cănele latră tot mai tare și mai mănios. Noi Sibiienii cunoaștem pe unul care s'a întors la căne și l-a plesnit odată.

Eu vă zic, Domnilor, să nu mai cuprindeți locul din gazetă cu aceste afaceri. Lăsa-ți pe F. P. să-și îndoaie cetitorii cu ele că și așa nu prea are ce scrie. Pentru F. P. îi destul dacă o mai colbăiți din când în când cu Căruța Poștei».

Un Sibiian.

O mașină de treerat cu damf de 5 puteri și cu întregă garnitura cu prețul de 70,000 Lei la deal. Mașina se află la **George Șiulea, Părău, (jud. Făgăraș).** (40) 2-3

PORUMB și GRÂU se angajează a lăfăra direct consumătorilor sau altor cooperative **Cooperativa de consum „Plugarul” din Hodoni (jud. Timiș)** cu prețul de zi. Informați uni la Cooperativă. (39) 3-3

Reclama e sufletul comerțului.

Premiat cu marele premiu dela expoziția universală din Paris.

Apă de spălat **CWIZDA** pentru **CAI.**

Se folosește de peste 60 de ani în cele mai mari grajduri, pentru desepenirea vinelor și pentru întărirea cailor și intrămarea lor după îndelungate osteneli. — Calul lecuit cu această apă e în stare să facă drum cât de lung. —

Adevărata apă Cwizda se vinde numai în sticle (glăji) cu firma de mai jos.

Reprezentanța și magazia gener. pentru România:

„**GEA-KRAYER**” S. pe a. Drogerie: **Timișoara.**

(41) 1-3

